

SZABOLCSI HIRLAP.

VEGYES TARTALMU HETI LAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉTEN EGYSZER, VASÁRNAPON.

Előfizetési feltételek:		A lap szellemi részét képező küldemények, a szerkesztő czime alatt kéretnek beküldetni. Bérmentetlen levelek csak ismert kezekről fogadtatnak el. A kéziratok csak világos kiváratra s az illető költségére küldetnek vissza.	Hirdetési díjak: Minden háromszor hasábozott petit sor egyszeri közlése 5 kr.; többszöri közlés esetében 4 kr. Kinestári bélyegdíj fejében minden egyes hirdetés után 30 kr. fizetetik. A nyilttéri közlemények díja soronkint 15 krajczár. Egyes szám ára 5 kr.
Egész évre	4 frt.		
Félévre	2 „		
Negyedévre	1 „		
A községi jegyző és tanító uraknak egész évre csak két forint.			

Hirdetések fölvetetnek **LÉHNERT A.** könyvkereskedésében, de csak is a megszabott díj mellett.**Felhívás a hazai közönséghez.**

A magyar általános ipar-egylet megalakult.

Czéljai és feladatai s az erre szánt eszközök felől az alapszabályokban foglaltakon kívül most is csak újra ismétljük azt, a mivel néhány buzgó tagtársunk az egylet alapítóihoz fordult.

Az országiszerte megindult gazdasági és iparos mozgalmak elég érthetően hirdetik, hogy a haza anyagi érdekeiben tevékenységre kell serkenünk.

Mindnyájan érezzük az ország kögazdaságában létező hiányokat. Elerőtlenedni látjuk mezőgazdaságunkat, elcsenevészni iparunkat a külföldi verseny, — pangani kereskedelmünket — a kettőnek gyöngesége folytán. Így nem fejlődhetik egészséges forgalom, viruló közlekedés s mindannyiunk baját érezi az ország, a társadalom, a nemzet.

E bajokat rögtön orvosolni alig lehet ugyan, de a mindenha legerőteljesebbnek bizonyult önszegély itt is kétségkívül a leghatalmasabb eszköz leendő, hogy a jelenlegi állapoton változhassunk.

Szándékunk e cél elérése végett a korunkban leghathatósabb eszközhöz fordulni s a társulást terére lépve, mindenekelőtt a létező iparnak fejlesztésére, a hiányzóknak teremtésére, ez által a termelés és kereskedelem emelésére hatni és így hazánk jólétének előmozdítására törekedni.

Ma már nem szorul magyarázatra, hogy a gazda és az iparos, a kereskedő és a tőzsér jól feltogott érdekei azonosak. Mindnyája csak prosperáló társadalomban szerezhet maga is jólétet, saját vagyonsodásával öregbítvén az ország gazdaságát is.

De mert a mezőgazdaság is csak fejlett s bőven termelő ipar mellett juthat tökéletesedésre; mert csak erőteljes ipar és mezőgazdaság mellett virulhat és fejlődhetik egészséges kereskedelem: azért kell tevékenységünk főirányát első sorban az ipar felvirágoztatásában keresnünk.

Közegyet teremtettünk tehát, társulás utján, az ország összes értelmiségének, a haza összes anyagi és szellemi erőinek. Ezen osztályok egyesítése a hazai ipart tüzvén ki czégül, azt olyképp óhajtja művelni, hogy törekvéseiben az iparoson kívül a gazda, a kereskedőn kívül a haza jólétéért buzgó tisztviselő, mellette a született főúr s az értelmes munkás egyaránt részt vehessen, s valamennyinek egy cél felé, egy irányban való közreműködése végeredményül a hazai jólét gyarapodását biztosítsa.

E cél a magyar általános iparegyletnek Budapesten való létesítése által véltük elérhető, mint a hogy csakugyan a főváros és vidék hivatott köreinek rokonszenvével és támogatásával találkozunk.

Az egylet, mint ilyen, első sorban a hazai ipart s az iparosok érdekeit törekszik előmozdítani; előkészíti az iparral rokon termelő ágak összhangzó működését; megismerteti a nagy közönséggel iparunk termőképességét és a hazai iparosok kiváló termékeit, ez által felkeltvén iránta a ro-

konszenzvet és bizalmat; törekedik az iparos osztály értelmiségének emelésére hatni oktatás, az izlés nemesítése s más haladottabb országok ipartermelésének megismertetése által; mindinkább felkelteti iparkodik a munkás osztálynak buzgóságát és fokozott ügyesség utáni törekvését, mit nyilvános elismerés s ez osztályok különleges érdekeinek ápolása s előmozdítása utján fog elérni; szóval, a rendelkezésére álló összes eszközökkel oda működik, hogy terjedt, lehetőleg sokoldalú és tökéletes iparnak szükségérzete a nemzet valamennyi rétegeiben felkeltetvén, elméletileg és gyakorlatilag képzett férfiak önzetlen együvémműködése által a hazai ipar tökéletesbítetté, s hogy így anyagi és kögazdasági helyzetünk javítása felé komoly és elhatározott léptekkel közeledhessünk.

A jelzett feladatokat nagysága már eleve is kizárja annak lehetőségét, hogy nemzetünk bármely osztálya kivonhassa magát e tevékenység alól.

Nem is akarjuk mi szétforgácsolni az erőket, melyek hasonló célokra már egyesültek. Sőt ellenkezőleg, minden táborban toborzunk, minden használható erőt körünkbe akarunk gyűjteni.

Ma, midőn az ipari haladás — mint láttuk — határozó befolyással van a gazda és földmives tevékenységére, míg viszont a nyerstermelés mikénti sikerülése visszahat számos iparnak még fennállhatására is; midőn az ország iparos viszonyainak mikénti fejlődése által legközvetlenebbül van érdekelve annak kereskedelme és forgalma; — midőn az ipar többé ki sem vonhatja magát a művészet nemesítő hatása alól, ez pedig csakis az ipar segítségével melletti alkotásai nagy részét közkinccsre is: — ma többé nem lehet szó külön érdekek ápolásáról, avagy a már-már eltemetett kaszt-szellem újra ébresztéséről.

Mindnyájunk egyesült erejére van szüksége ez országnak, hogy haladhasson. Kell, hogy vállvetve álljanak együvé mindazok, kiknek a haza jóléte szívéükön fekszik, hogy háriítsák el az országunkat fenyegető legnagyobb veszélyt, mely az egyre erősülő külföldi versenynyel szemben akkor érne, ha tétlen nézői maradnánk a szomszéd államok szellemi s anyagi fejlődésének, elfelejtve, hogy megállapodás és visszaesés, gazdasági tekintetben, egyértelműek.

De ez nem fog megtörténni, mert polgártársaink megértették a kor intó szavát.

Tagjaink gyűltek s a magyar általános iparegylet oly társaságban tarthatá meg alakuló gyűlését, melyre bármely ország bármely egylete büszke lehetett volna, s a melyben a legkülönbözőbb társadalmi osztályok színe java volt képviselve.

De mindeddig csak képviselve vannak kisebb-nagyobb mértékben ez osztályok, nem tömegesen vannak még az egyletben, melynek céljait oly melegen karolta fel a hazai közönség.

Pedig nem azért tüztünk oly nagy czélokot zászlónkra, nem azért alakultunk meg, hogy társulati csendéletet élve, teendőink költségfedezetére a

kormány segélyéhez vagy a főváros nagylelkűségéhez forduljunk.

Midőn a létező hazai ipar felvirágoztatását és fejlesztését, a hiányzóknak meghonosítását tüztük ki az egylet céljaiul, midőn az ország kögazdasági érdekeit karöltve a mezőgazdasággal és kereskedelemmel, támogatva a tudomány és művészet által, akarjuk érvényesíteni, azért mertük mindezt az önszegély alapján valósíthatónak odaállítani, mert összes hazai közönségünk támogatására számítottunk.

Most is hozzája fordulunk.

Egyletünknek a tagok ezreivel kell rendelkezni; az ország anyagi jólétéért buzgó minden hazafinak benne kell lenni, sorakozni kell a zászló körül, melyre Magyarország vagyonsodása van kiírva, s akkor ki is fogjuk azt küzdeni s vele az erőt és a hatalmat!

A magyar általános iparegylet nevében: **Szlávy József** elnök.

Észrevételek Nyiregyháza város 1880-dik évi költség-előirányzatára

Tizenketedszer: a X-ik főrovat egyszerű számtételekből állván, mint ilyen, hibánélküli. A XI-ik főrovat ellen sem lehet, mint egyszerű kimutatás ellen, semmi ellenvetésünk; ami azonban az épületek javítására előirányzott 1000 forintot illeti, ehez igen is van egy kis szavunk.

Tudva levő dolog ugyan is, hogy a katonai elszállásolásokból, a városnak mint testületnek, nem hogy haszna volna, de tömérdek kára van; az is nyilvános dolog hogy ezen kára onnan származik, mert laktanyául oly épületek alkalmaztatnak, amelyekben sem az elszállásoló legénységnek, elegendő helyük nincs, sem azokban a szükségelt tiszt lakok meg nincsenek; innen van azután az, hogy drága: pénzen kell a városnak tiszt lakásokat bérelni akkor, amidőn laktanyának oly helyiségeket ad, amelyek más célra sokkal előnyösebben lennének értékesíthetők.

Mi úgy tudjuk, miszerint a magas kormány hajlandó volna segélylyel járulni egy alkalmas laktanya felépítéséhez, t. i. egy olyannak felépítéséhez, amely a célnak tökéletesen megfelelő legyen; amely a városunkban elhelyezendő minden nemű katonaság részére elegendő helyiséggel bírna.

Jó lenne az alkalmat megragadni és a tatarozás helyett egy ilyen épületbe fektetni a pénzt, a mely nem csak hogy a célnak megfelelne, de jövedelmező is lenne; amely tény által az is eléretnék, hogy városunk nem lenne anynyira katonaság nélkül, mint most van, miután elvitázhatatlan tény az, hogy a katonaságtól a lakosság igen szép jövedelmet huz évenként.

Folytatva az előirányzat bírálatát, a XI-ik főrovatra még megjegyezzük, hogy azon elkülönítést, amelyet a t. főszámvevő ur itt is alkalmazott, nem helyeselhetjük; mivel a dolgok illetén összezevarásának nem vagyunk barátjai.

Tizenharmadszor: A XII-ik főrovat I. mellék-rovatának e) tétele alatt ez áll: „Kamathátrányból 1323 frt. 64 kr. A szükséglet I. tétele f) bekezdése

alatt pedig ez: „be nem vehető kamatok visszaszámítása 1779 frt. után 1423 frt.“ Hogy a t. főszámvevő ur miként tud 1323 frt. 64 kr. előirányzott kamat bevételből 1423 frtot vissza számítani: ezt sem Maróthi sem Galánffy ur meg nem mondhatják; valamint azt sem, hogy a II. m r b) tétel alatt fedezetül előirányzott 190 frt. 78 krból, miként lehet a fedezet II. m r e) tétele szerint 215 frtot visszszámításba hozni. Ezt az általa „jegyzetbe“ hozott felvilágosítás egyáltalában nem indokolhatja.

Ami pedig azon körülményt illeti, hogy a kamatok ily nagy mértékben vannak hátrányban, az minden esetre a t. főszámvevő ur hibája, mondjuk ki — büne, első helyen; mert annak igejében miért nem gondoskodott azok behajtásáról? Mi ugy tudjuk, hogy Nyiregyháza városának mindig volt tiszti ügyésze? Ha ez netalán elhanyagolta kötelességét: ott volt a főszámvevő ur, ő tudta, tehát miért nem teljesítette a magáét!

Ugy a korházi, mint a kisedői alap-tökek egy szent- egy nemes czéla adattak össze a polgárság által. Ennek könnyelmű kezelése a legerélyesebben megrovandó bűnök között tartozik a azt városunk képviselétől el is várjuk, bárkire háromléc is e bűn sulyja!!!

Tizennegyedszer: a XIII-ik főrovatnak már czime sem helyes. Minek a jótékonysági rovatot a rendőrrivel összezevarni? E rovat a XII-ik egy részével lenne egybeolvasztandó és a rendőri intézetek, valamint az ezekre teendő egyéb kiadások és bevételek ezen XIII-ik főrovat alatt lennének egyesítendőek. Sokaljuk továbbá az ezen rovat IV. m r d) tétele alatti 600 frt. előirányzását az utcákon lévő gödrök betöltésére akkor, amidőn a közmunkára minden polgárt annyiszor ahányszor tetszik rendelhetnek s rendelnek ki.

A XIV-ik főrovat czime szintén helytelen, mert Nyiregyháza városnak marha-tenyésztése, mint testületnek nincsen. E rovat egyesítendő lenne a II-ik főrovattal mint a földbirtokhoz tartozó kiadás és bevétel; elvitázhatatlan hogy ez is ahhoz tartozik.

Tizenötödször: A XV-ik főrovat II. tétel száma alatt a perbeli költségek megtérítéséből 27 frt. 86 kr. bevételt irányoz elő akkor, amidőn a kiadási előirányzat 100 frt. Ugyan kérjük szépen vajjon nem bevehető-e anynyi a perbeli költségekből, mint a menynyi arra előlegül kiadatik? Vagy talán azért fizetünk 600 frtot a t. tiszti főügyész urnak, hogy még az előlegül adott összeget se kapjuk meg!? Mi ebbe

kételkedünk! De nem is szeretnénk, hogyha a főszámvevő urnak lenne igaz a!

Tizenhatodszor: a XVI-ik főrovat, szerintünk, mint önálló rovat szintén helytelen. Ennek a „Vegyések“ közt lenne helye. Az 5000 frt. kiadás előirányzásának sincs értelme; mert csaknem titkos kiadásokra lett ezen összeg előirányozva? A többi kiadások pedig mind ismertek s így az ily tétel fölösleges, kivált ily nagy összegben. (Folyt. köv.)

Az állami inséges segélykölsönyről.

Az inségesek száma naponként szaporodik ugy a haza különböző vidékein, mint megyénkben.

Miután a segélyre nem csak a teljesen vagyontalan és inséges lakosok, hanem több kisebb birtokosok is rá vannak szorulva: az államkormány intézkedett, illetőleg a belügyminiszterium egy leiratban értesíti a törvényhatóságokat, tehát szabolics megye hatóságát is, miszerint államsegélyben nemcsak az inséges községek, illetőleg ezek inséggel küzdő vagy vagyontalan lakosai; hanem az inségesek és vagyontalanok sorsának biztosítása után, a kisebb birtokos osztály is részesülhet államsegélyben ugy, hogy a községek, a fölvelt előlegkölsön egy részét azoknak kölsön adhatják.

Ugy hiszem, nem lesz fölösleges, ha ezen állami inséges segélykölsöny kieszközlésénél követendő szabályszerű eljárással, és a föltételekkel megismertetem e beces lap olvasóit.

Hogy az inséges községek, az inség leküzdésének s az emberi élet megmentésének fontos kérdésében, eljárhasanak: az állam a kölsönt kizárólag csak is a községeknek, mint erkölcsi testületeknek adja a következő föltételek mellett.

Az illető állami inséges segélykölsönt igénylő község, a fölvelt összegről, a fölvetel napján, bélyegtelenül kiállítandó kötvényt adand; amelyben kötelezi magát arra, hogy a fölvetel kölsönt, a kikötendő részletekben, az esedékes kamatokkal együtt, pontosan visszafizetendő; nem fizetés esetében pedig, magát minden perlekedésről való lemondással, a közigazgatási végrehajtásnak, a községek behajtásának módja szerint, aláveti.

Az állami inséges segélykölsöny 3 évre, 3 egyenlő részletben leendő visszafizetés mellett nyújtatik az illető kérelmező községeknek. Kamatul öt és fél százalék (száz forinttól 5 frt. 50 kr.) kivántatik. Az első részlet, az esedékes kamattal együtt, folyó 1880-dik évi szeptember hó utolsó napjain lesz fizetendő.

miklóssy keserűen. — Tudod, alig párhete hogy itt vagyunk. Sajnos, de ez idő alatt még nem volt szerencsem senkivel ismeretséget kötni. Azért csak néz más átellenes után, én nem tánczolhatok.

— Gyermek beszéd. — Vágott közbe Faludy Géza. — Tehát ennyi ragyogó szépség közül egy sem nyerte meg tetszésedet. Bocsáss meg, de ezt nem hihettem. Mondd tehát, melyik vonta magára figyelmedet? Azonnal bemutatlak neki.

— Nem tagadom Gézám! Már találtam ilyet.

— Brávó! Ezt már szeretem hallani.

— Mondd csak Géza kérlek, ki az a halvány, barna leányka, abban a hófehér ruhában, fehér kaméliával fürteiben. Ott ül egy idősebb nő balján.

— Tehát az a választott!? Hála égnek, csak hogy már egyszer valahára szoritani kezdi kebledet az egyenruha. Tehát... az idősebb nő Körössy Pál ügyvédné....

— És a másik mellette? — Sürgeté Lionel Gézát.

— A másik? A másik unoka huga Lendy Margit. Atyja ispán volt fivéreminél, aki két évvel ezelőtt követte nejét a sirba, ahol ez már 12 év óta porladozik. Margitot, az árva gyermeket Körössyék vették magukhoz. De nézd csak Lionel! a bájos gyermek szép szemei rajtat pihennek. No, jer tehát gyorsan.

A négyesre épen e perczen adta a jelt a rendező és a zene.

A bemutatás igen gyorsan történt, amit a jelzett négyes teljesen igazolt.

Szentmiklóssy Lionel huszár főhadnagy karjain, mint szilfid lebegett a szép Lendy Margit, kifejezésteljes szemeit olykor-olykor a délczeg huszártiszt örömtől sugárzó arcán pihentetve.

A boldog főhadnagy egész este Margit lovagja

Ezen állami inséges segély-kölsöny-művelet a segélyre szorult községeket 3 osztályba sorozza, s mint ilyeneket veszi figyelembe és részelteti segélykölsönyben.

Az első osztályba tartoznak azok a községek, amelyek az államtól kölsönt nyerhetnek s egyáltalában fölvehetnek.

A második osztályba azok a községek vétettek föl, amelyek felerészben kölsönt vehetnek föl, felerészben pedig segélyre szorultak.

A harmadik osztályba azok a községek osztatnak, amelyek egészben segélyre szorultak.

(Y.)

CSEVEGÉSEK.

— Tetszik neked piczikém a lovaglás?!

Kérdi a nagybácsi térdén ugrádozó kishugától.

— Igen bácsi. Nekem ez igazi kellemes mulatság. Hanem tegnap egy igazi számaron lovagoltam. Tudod bácsi! olyan négy lábun.

* * *

Báró: Ez tehát az utolsó üveg rénusi, ami még van? Mégis csak derék ember maga János, hogy ez egyet megtartogatta.

János: Óh igen báró ur! De...

Báró: Mit jelentsen ez a de?

János: Ez már üres.

* * *

Midőn Müller tanár társulatával plasztikai előadásokat adott volt Bécsben, azt kédezték Saphirtól: miért nem nyilatkozik a kritika ezen előadásokról, amelyek igen eredetiek; miután eddig a szobrokat csakis trikóban mutogatták, most pedig egészen mesztelenül.

„Épen ezért hallgat a kritika, — válaszolt Saphir, — mert nem talál a szobrokon semmi lerántani valót.“

* * *

Kérdés: Mi a divat?

Felelet: A divat második Vesta.

Kérdés: Miért?

Felelet: Mert papnői nem kapnak férfit.

* * *

— Kedves barátom! nem adhatnál 100 forintot kölsön? Károly barátunk adna; de a zsvány 10 forint kamatot kér 3 óra.

— Itt van barátom a 10 forint az uzsora-kamatra. Most menj Károly barátunkhoz s vedd föl a 100 forint kölsönt.

vóit, akivel ugy látszott teljesen meg volt elégedve Margit.

Körössyné örömmel nézte unokahugának sugárzó arcát s a vidám huszártisztet. Talán olyas valamire is gondolt, amire különösen az eladóleányos anyák oly szívesen gondolnak. Ki tudja?!

Éjfél után 4 óra volt, a midőn Körössyné távozásra szólítá unokahugát, aki ellenvetés nélkül engedett nagynénjének; csupán Szentmiklóssy Leonelre vetett egy engedel-m-kérő büvös tekintetet.

Lionel és Géza egész a kocsiig kikísérték a hölgyeket, miközben Lionel kifejezvé a szerencsés találkozás és megismerkedés fölötti örömet; udvariasan kért engedélyt megkezdendő látogatásaihoz.

Az engedélyt igen természetesen nem tagadta meg Körössyné.

A kocsi már messze robogott; de Szentmiklóssy még mindig merő tekintettel követte a kedves teher alatt pattogó jármű tengelyének zakatolását.

Midőn már semmi zaj sem hallatszott, fájdalomosan sóhajtott föl:

— Miért vagyok én Szentmiklóssy Lionel?! vagy miért Lendy Margit ő?!

— Talán csak nem lettél komolyan rabja a szép szemeknek? — Kérdé Faludy Géza trefás hangon ábrádozó barátjától.

Lionel nem felelt.

— Jer Lionel! menjünk a teremben. Itt kinn hideg van, könnyen áthűlhetnénk.

— Nem bánom, menjünk. — Mondá Lionel egykedvűen.

II.

Egyszerűen butorozott szobácska egyik szegletében, egy ágy van elhelyezve. A hófehérségű csipkés párnákon egy szép hölgy pihen. A kétségkívül szép

„SZABOLCSI HIRLAP“ TÁRCZÁJA.

AZ ANYA.

(Elbeszélés.)

I.

— Szinte kábulni érzem fejemet, ha szétnézek e teremben. — Mondá Faludy Géza mellette álló barátjának, Szentmiklóssy Lionel huszár főhadnagynak. — Nézd édes Lionel! e nőket, mily bájosak. Szépségük minden agyat megzavar. Valóban azt kell hinnem, hogy nem is a „három rózsza“ táncztermében, hanem fenn az égben az angyalok között vagyok. Hidd el barátom, alig tudom kiválasztani a sok angyalarcz közül, melyiket kérjem fel a négyesre. Választanom fölöttébb nehéz. Ah! nézd csak azt a mosolygó aranyhajú kis leányt. Nemde Vénus is irigy szemekkel nézne rá?! Ez lesz és senki más tánczosnóm. Válaszsz te is és légy átellenesem!

Ezután Géza elisietett, hogy az aranyhajú kis leányt tánczra kérje.

Lionel gondolatokba merülve maradt helyén. Kit szólítson, kit kérjen ő fel, midőn senkit sem ismer a jelen levő hölgyek közül. Mit bánja ő, ha örökre ismeretlen marad is előtte mind; csak azt a halvány leánykát ismerné. „Csak jőne már Géza!“ Sójajtott föl. Ő minden szép leányt ismer. Bizonyynal azt is ismernie kell.

Alig gondolt Gézára, ez már mellette termett s vállára ütve gyöngéden e szavakat intézte hozzá:

— Oh! barátom lehetetlen kifejeznem boldogságomat. Választottam örömmel ajánlkozott. Rajta tehát! válaszsz te is gyorsan valakit.

— Nem ismerek én itt senkit. — Sugá Szent-

HIRMONDÓ.

(!!!) Lapunk azon vidéki megrendelőit, akik úgy az első, mint a második évnegyedre járó előfizetési díjjal hátralékban vannak, ismételve tisztelettel kérjük: sziveskedjenek tartozásaikat mielőbb beküldeni. Nem akarunk sem panaszkodni, sem könyörögni. Lapunk pártolói mind olyanok, akik önként erőszakolás nélkül karolták fel lapunkat, és akik igen jól tudják, hogy ma már hiteltre semmi vállalatot sem lehet fektetni. Következésképp, mi elégnek tartjuk, csakis egyszerűen figyelmeztetni lapunk igen tisztelt barátait és támogatóit, az esedékes fizetések szives teljesítésére.

× Szabolcsmegye területén 1879. évben teljesített himlőoltás alkalmával jó sikerrel bejött 6569 egyén után eső illetmény, összesen 689 forintban és 74 1/2 krajczárban állapítottán meg, a magyar kir. adóhivataloknál bélyeges nyugtákon már folyóvá is tétetett a belügy miniszteriumnak 4873/1880 számú leiratával. A nyugták úgy az alispáni, mint a főorvosi látamozásokkal ellátandók. Kiutalványoztatott Braun Fülöp orvos ur részére 440 egyén után 40 frt. 20 kr. Schwartz Adolf orvos urnak 182 egyén után 19 frt. 11 kr. Boldizsár Imre orvos urnak 510 egyén után 53 frt. 55 kr. Bleyer Miklós orvos urnak 247 egyén után 25 frt. 93 1/2 kr. Rhénes Imre orvos urnak 381 egyén után 40 frt. 1/2 kr. Takács Alajos orvos urnak 695 egyén után 72 frt. 97 1/2 kr. Csurgy József orvos urnak 456 egyén után 47 frt. 88 kr. Groszmann Soma orvos urnak 238 egyén után 24 frt. 99 kr. Klein Lipót orvos urnak 255 egyén után 26 frt. 77 1/2 kr. Alapi Leo orvos urnak 404 egyén után 42 frt. 42 kr. Reismann Miksa orvos urnak 924 egyén után 97 frt. 2 kr. Sziklász Lajos orvos urnak 637 egyén után 66 frt. 46 1/2 kr.

† Márczius 15-dikének 32-dik évfordulóját Nyiregyházán is megtartották. Nagyobb összejövetel két helyütt tartatott. A „hárs“ alatt és a „koronához“ címzett vendéglőkben. Mindkét helyütt szép társaság gyűlt össze. Az ünnepély kezdetét vette a szabó színben, ahol dr. Merkó László városi főügyész ur tartott alkalmi magvas beszédet. Utána Pazar István helybeli evang. tanító ur olvasott föl egy alkalmi költeményt. Közreműködött az itteni dalárda egy töredéke is. Az ünnepélyen nagyon megelégedett az általános elégedettség és lehangoltság.

(a) Az alispáni hivatal, a tavaszi időszak beálltával, fölhívta az összes szolgabirákat, hogy miután az utak építésére és javítására legczélsezerűbb

szemek le vannak zárva. Az érdekes halvány arcon olykor-olykor bájos pirómlik el. A piczi piros ajkak mosolyra huzódnak. Leomló dús fekete haja a kedves alvónak, eltakarja a hajlékony nyakat, a hómárvány keblet, a sima lejtős vállat. Az egyik hófehér kis kacsó a fejecske alatt pihen: míg a másik, a leomló fürtöket tartja össze...

Ez alvó angyal Lendy Margit volt. Álmodott. Ki tudná megmondani, hogy mit álmodott? Lehet, hogy az álom istennője egy egyenruhás ifjút vezetett az álmodó lélek elé, bodor szőke hajjal, selyem-finom bajusszal, amely alatt mosolygó vérpiros ajk mozog, olykor-olykor vakító fehérségű két fogsort tüntetve elő. Ki mondaná azt meg?!

Épen kilencz óra volt reggel, amidőn Lendy Margit fölébredt. Fölébredése után rögtön fölkelt és egyszerű, de csinos reggeli köntöst vett magára.

Első gondja volt, megtekinteni virágait, ha nem fagytak-e meg a mult éjjel, amíg ő távol volt. Midőn meggyőződött, hogy kedvenc virágait semmi veszély sem érte; kitisztogatta szobácskáját; a hajnalban hanyagul elszórt bál ruhadarabokat szépen rendbe szedte; apró csecsebecsét a portól megtisztogatta. Ezután a kised könyvtartályhoz lépett s egy diszkótésű könyvben lapozgatni kezdett. Újjacska hirtelen megállott egy helyen, ő maga elpirult s halkkal olvasá:

„Mikor látlak, mikor látlak rózsám!
Mikor leszesz ismét közzel hozzám?!
Vajjon mikor nézhetek szemedbe,
Szép szemedbe, hetedik egembe?!“

Margit! — Kiáltá e perczen valaki háta megett. A leányka összerezett, mint akit tiltott cselekményen kapnak rajta; kezéből a könyv a földre esett;

a tavaszi évszak; és mert a közlekedési utak és hidak jó karban tartása iránti intézkedés és pontos felügyelet, a szolgabírák legfontosabb kötelességei közé tartozik: utasítsák a járásuk összes közsegeinek előjáróit, a határukon átvonuló utak és hidak kijavítására személyes felelősség terhe alatt s ezen rendelet fogatosításáról, személyes meggyőződést szerezvén, a munkálatok eredményéről jelentést tegyenek.

(k.) A magyar kir. belügyminiszterium, a monarchia minden nyilvános és magán levéltáraiban elhelyezve levő történeti ada'ok nyilvántarthatása tekintetéből, fölhívja a törvényhatóságokat, hogy a törvényhatósági levéltárban eszközözendő gondos nyomozás alapján a következő körülményekre nézve, mielőbb felvilágosítólag nyilatkozzék: 1. A levéltári helyiségek minőségeikről és az iratoknak miként lett elhelyezéséről. 2. Az időpontról, amelytől kezdve a levéltárban okmányok őriztetnek s az ily okmányok terjedelméről. 3. A levéltár kezelési módjáról. 4. Vajjon rendelkezik-e az illető levéltár tartalom-kimutatásokkal, jegyzőkönyvekkel és mutatókkal s az iratok rendezve vannak-e? 5. Vajjon őriztetnek-e történetileg fontos s különböző háborús korszakokra és hadjáratokra, jelesül a Savoyai Eugén herczegre vonatkozó iratok?

— **Értesítés.** A kilenczedik jubillaris társas estély f. é. márcziushó 30-án az az a „Husvét ünnep“ harmad napján fog megtartatni, a helybeli kised-ovoda helyiségben, amelyre a t. közönség ezenel tisztelettel meghívatik. Belépti díj személyenként 40 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté 8 órakor. A rendezőség.

— **Nyilvános köszönet.** Folyó évi márcziushó 13-án megtartott jubillaris társas estély alkalmával a következő szives felülfizetések történtek: Jéger Józsefné 1 frt. 80 kr. May Adolfné 60 kr. Szentmarjai Gyula 60 kr. Bleuer Ziza k. a. 60 kr. Écker Mór (Herány) 60 kr. Nagy István 20 kr. Kerekes Lajos 20 kr. Bogár Lajos 20 kr. Oláh Géza 30 kr. N. N. 60 kr. összesen 5 frt. 70 kr. Fogadják a t. felülfizetők a rendezőség hálás köszönetét.

(!) **Állat egészségügyi statisztika.** 1880. februárhó tartama alatt megbetegült megyénkben, és pedig vízkórságban 16 szarvasmarha, 829 darab juh, 28 sertés, rühben 14 ló. Az összes beteg állatok száma tehát kitesz: 14 lovat, 16 szarvasmarhát, 829 juhot és 28 sertést.

+ **A szabolcsmegyei tisztviselők tevékenysége 1879-ben.** Az alispáni hivatal elintéztett 9511 számot, folyamatban van 75, hátralékban van 31.

hátra néz és egyszerre fölkapzag, megpillantván kedvenc rigó madarát.

A merengő leányt a rigó szólította nevéen.

Látva, hogy a rigón kívül senki sem volt tanuja ábrándozásának; a rigót fölemelte, kebléhez szorította. Tudta, hogy a rigó el nem árulja titkát. Pár darabka cukrot adott a rigónak és az ebédőbe ment.

Az asztalon már ott párolgott az izletes kávé, ott mosolyogtak az étvágygerjesztő vajasszeletek. Körössyék már reggeliztek, amidőn Margit belépett.

— Jó reggelt, csókolom kezét kedves Lujza néni! Nem is gondoltam, hogy már ily későn van. — Üdvözölte Margit kedves rokonait, Körössyt és nejét, akik már javában fogyasztották a reggelit.

— Semmi az piczikém! — Vágott szavába az ügyvéd jószágos hangnyomattal. — Táncz után jól esik a nyugalom. De mondd csak, mit is álmodtál?!

— Nem emlékezem álmodra bácsika. Lehet, hogy nem is álmodtam. — Felelte zavarral Margit, gyorsan Körössy néhez fordulva.

— Ne tessék réz-emre készíteni. Ma nem kérek reggelit.

Körössy né visszaönté Margit poharából a tejet; nem állhatván meg, hogy meg ne jegyezze:

— Még ez sem történt.

Körössy elfogyasztván reggelijét, irodájába távozott.

Margit segített nénikéjének rendbehozni a szobákat, azután magára ölté rendes köznapi ruháját, kezébe varrást vett és mint mások, dolgozott.

III.

Körössyék csinnal berendezett kertjében, egy őszomorúfűzfá lombos ágai kedves árnyat nyújtó sátorként borulnak egy gyepfad fölé. A gyeppadon egy

A tisztí főügyész elintéztett 776 számot, hátralékban van 10. Az alügyész elintéztett 629 számot, hátralékban van 11. A pénztár elintéztett 2463 számot. A főorvos elintéztett 475 számot. Az árvaszék elintéztett 6175 számot, hátralékban van 894. A számvevő elintéztett 4335 számot, hátralékban van 27. Dobos Imre szolgabíró elintéztett 3468 számot, folyamatban van 21, hátralékban 15. Jármy Jenő elintéztett 3819 számot, folyamatban van 52. Vay István elintéztett 3568 számot, folyamatban van 24 hátralékban van 16. Bónis Sámuel elintéztett 4229 számot, folyamatban van 20. Erdőhegyi Barna elintéztett 3069 számot, folyamatban van 59 hátralékban 10. Krasznay Péter elintéztett 3051 számot folyamatban van 43, hátralékban semmi.

(y) Az „**Őszi napsugarak**“ szerzője tisztelettel figyelmezteti a „Szabolcsi Hirlap“ mindazon előfizetőit, akik az „Őszi napsugarak“ című költeményekre vonatkozó „felhívást“ vették: sziveskedjenek az előfizetési pénzeket minél előbb beküldeni, hogy a nyomtatandó példányok számát illetőleg, magát tájékozhassa. Egyszermind azon hitének és meggyőződésének ad kifejezést, hogy a „Szabolcsi Hirlap“ előfizetői közül minél kevesebben akadnak olyanok, akik az „Őszi napsugarak“-at birni nem óhajtják. E füzetenél olcsóbb a magyar könyvpiacra ma nincs és aligha lesz. Ez olcsóságban vetette minden reményét a szerző; aki igen jól tudja és érzi a mai idők nehéz voltát. A vidéki tisztelt előfizetők, a lap díjával együtt küldhetnék be az 50 krajczárokat, ami nem csak kényelmesebb, de gazdaságosabb is. Az előfizetők, vagy megrendelők névsorának beküldését még azért is kéri szerző: hogy azokat a füzet végén kiadhatta. Ily komoly s az irodalom színvonalán álló mű még aligha jelent meg Szabolcsmegyében. Azért határozta tehát el szerző magát arra, hogy e mű előfizetői névsorának is nyoma legyen benne.

(v.) **A cs. kir. Vilmos** németcsászár és porosz király nevet viselő 34-dik gyalogezred hadkiegészítő parancsnoksága közhírré teszi, miszerint az ez ezrednél 4 rendbeli alapítvány van üresedésben. A pályázni kívánók, bővebb tudomás szerzés végett forduljanak Nyiregyháza város kapitányi hivatalához.

(p.) **A ki a vasuti állomástól** a szecskevági helyiségig, a napokban egy kávészinű köpenyt talált volna, jelentkezzék a városi kapitányi hivatalnál.

(sz.) **„A magyar általános iparegylet“** fölhívását ajánljuk olvasóink szives figyelmébe. Közelebb bővebben fogjuk ez együletet és célját megismertetni becses olvasóinkkal.

leányka ül, mellette egy délczeg huszártiszt, akinek sólyom tekintete folytonosan a leánykára van szegezve.

— Imádott Margitom! Oh mondd, miért nem bízol bennem? Miért mondd szerencsétlennek találkozásunkat? Kérdé a szerelem szelid hangjain Szentmiklóssy Lionel a mellette nyárlevélként reszkető Margittól.

— Midőn oly lerombolhatlan korlát van köztünk! — Szóltat meg a lemondás kényszerű hangján Margit.

— Ne mond ezt Margit többé! Az én szerelmem erős, mint a szirt. Lerombolok én éretted mindent s a romok fölé építem fel boldogságom templomát. Oh! mondd, miért oltanánk ki keblünk szent tűzét?! Hiszen:

„Isten kötötte össze lelkeinket,
Ember nem képes elválasztani.“

Ne rázd szép fejecskeidet. Hidd el, hogy Szentmiklóssy Lionel nem szegi meg esküjét soha.

Én hiszek önnek Lionel! De lássa épen ma mondta nagynéném, hogy ön anyja önkézével gyilkolná meg inkább fiát, sem mint azt megengedné, hogy én, egy szegény gazdatiszt árvája, az utolsó Szentmiklóssy neje legyek; akinek nincs egyebe egy érző szívnél, amelynek utolsó dobbanása is az öné lesz.

— Kell-e több nekem ennél?! Remélj étem üdve Margit. Kérd az Istent, hogy lágyítsa meg anyám márvány-szívét, hogy fogadjon téged gyermekéül, hogy adja ránk áldását. Én hiszem Margit, hogy az Isten meghallgatandja legjobb angyalának imádságát!

Szentmiklóssy, mint e párbeszédéből láthatni, már többször megfordult Körössyékénél. A két rokonszenves szív csakhamar megértette egymást. Ők igazán, tisztán és nemesen szerettek. (Vége köv.)

ORSZÁGOS DOLGOK.

(D. E.) **Rudolf trónörökös esküvőjét** Bécsbe fogják megtartani. A trónörökös mindig a székvárosban tartja esküvőjét, a monarchia dualistikus viszonyainál fogva az uralkodóház székhelye Bécs és Budapest, s az új főhercegi pár, esküvő után, bizonyára lejön Budapestre. Az angol trónörökös Londonban tartotta meg esküvőjét, a porosz királyi herceg Berlinben a csárevits Szent-Pétervárot.

(M. F.) **Az egyetem százéves jubileuma** alkalmából tudvalevőleg Pauler Tivadar már régebben dolgozik az egyetem történetét tárgyazó nagy művön. A jubileumra a jeles tudósunk, ki annyi oldalról van igénybe véve, nem fog elkészülhetni az egész művel. — Öröndetes eredmény gyanánt azonban constatáljuk azt, hogy a munkának első fele kész s meg fog jelenni az ünnepély napján.

(D) **A magyar északkeleti vasut bevételi kimutatása.** 1880. február 177,648, 1880. jan. 1. február végéig 323,311, 1879. jan. 1-től február végéig 367,255. A múlt évi hason időszakához viszonyítva kevesebb 43,944. Budapest, 1880. márczius 10. A z üzletellenőrség.

— **(A pénzügyminiszteriumban az államjóságok)** kezelését intéző főosztály vezetését értesülésünk szerint Marinevich miniszteri tanácsos fogja átvenni. Az oly rendkívül fontos illetékügyi osztályt, melyet eddig Marinevich vezetett, Kralitz miniszteri tanácsos veszi át.

— **Tisza Kálmán** a sikkasztások ellenében, oly intézkedést fog foganatba venni, amely szerint a törvényhatósági adminisztratív közegek, jövőre a pénzkészlet alól föl lesznek mentve, és a pénzek az illető pénztárakba lesznek közvetlenül beszolgáltatandók.

A NAGY VILÁGBÓL.

(v) **Franciaországban** napról-napra nagyobb lesz a mozgalom és izgatottság az ismeretes 7 cikk elvetése miatt. A kormányhoz tömegesen érkeznek sok aláírással ellátott föliratok, a melyek a jezsuiták kiűzését sürgetik. Különösen Lyonban a fiatalság nagy tüntetést vitt végbe, éltetve a 7. cikket. E javaslat másodszeri tárgyalásánál, mint félhivatalos forrásból jelentik, a francia kormány semleges magatartást követend; azonban kormányzati uton igyekezend rendbehozni a nem engedélyezett egyházi testületek viszonyait.

— **Gorcsakov herceg lemondása** mint Londonból jelentik, most már bizonyos. Az orosz kancellár lemondásának oka állítólag abban rejlik, hogy a legutóbbi időben erősen szellőztetik Gorcsakov herceg kísérleteit, a melyeket Párisban és Rómában tett.

— **A porta felelni készül** Sir Henry Layard ama jegyzékére, mely tudatta a hatalmak határozatát, hogy a görög határkérdés megoldására nemzetközi bizottság küldessék ki. Savas pasa a nagykövet előtt kijelentette, hogy nincs szükség ily bizottságra, mivel nincs kizárva az a remény, hogy Törökország és Görögország közt közvetlen megegyezés jöhet létre. Azonkívül a porta nem volna képes a bizottság tagjainak biztonságáért jót állani.

KÖZGAZDASÁG.

Az állattenyésztésről.

(Vége.)

4.) Az ily fiatal marhát azok, a kik megvásárolják, többnyire sovány szalmán igyekeznek fölnevelni; a mely nem alkalmas arra, hogy fiatal állatok, az életük első évében szenvedett sanyaruságból kibontakozzanak s jól kifejlődhessenek.

E hiányon véleményem szerint úgy lehetne javítani, ha a borjukat annyi takarmány elfogyasztására szoktatnák, a mennyi elválasztáskor a tőlük elvont tejet táptartalmával nemcsak teljesen pótolná, hanem még a további fejlődés igényeinek is megfelelné.

E mellett azonban nagyon szükséges, hogy főként a nagyobb birtokosok, habár másfajú marhájuk tenyésztésének némi megszorításával is, a szarvasmarha tenyésztést felkarolják s legalább is annyira kiterjesszék, a mennyiből a hiányt, a melyet a kimustrálás igaz okok és teheneik közt okoz, évenként helyre pótolhatjuk.

De még az is nagyon illenék a kiválóan földművelésből és marhatenyésztésből élő mezei gazdákhöz, hogy a tej és tejkeletmények termelését is legalább annyira kifejlesztessék, és nemesítsék, hogy vaj és sajt szükségét az ország külföldről fedezni s pénzét azokért is oda kiadni ne kénytelenítessék.

Míg a mezei gazdaságok tiszta jövedelmének mintegy 50 százalékát a földművelés, a másik mintegy 50 százalékát a marhatenyésztés nem adja: addig mezei gazdaságunk nem nyugszik egészséges alapokon, s kielégítő jövedelmet nem is biztosíthat. E hiányt csak úgy lehet biztosan kiegyenlíteni, ha a vetésforgók té-

nyezői közt helyes arányokat állítunk fel, amelyek a talaj minőségének és a gazdaság egyéb körülményeinek teljesen megfelelnek, s oda irányozvák, hogy a talaj termékenységét, amelyet a termések nagy részével a piacon eladtunk, ne csak visszaadjuk annak; hanem még szaporítsuk is a végett, hogy általa még gazdagabb aratásunk lehessen. Ezt pedig csak kiterjedt takarmánytermesztéssel lehet elérni, amely mellett állattenyésztésünket is annyira kiterjeszthetjük, amennyivel a talajnak gazdag trágyázhatása elérhető.

A marhatenyésztés a mezei gazdának könnyű és hasznos téli foglalkozást ad, amely mellett tehetségeit jobban értékesítheti, mint az egyszerű földművelő.

Az állattenyésztés a mezei gazdaság koronája, amelynél nem az idő, hanem a tenyésztő esze, tudománya, szeme és szorgalma, a gazda.

(Magyar F.)

ÜZLET.

A terménycarnoknál bejegyzett árak:

Nyiregyháza, márczius 16. Rozs: métermázsánként 10.50 10.80 kr. 72, 73 kilogramm. 10 frt. 90 kr. Buza: m. m. 12 frt —, 12 frt 50 kr. 77 78 kilogramm 12 frt 50 kr. 13 frt, 75.75 kr. Arpa: m. m. 8 frt —, 8 frt. 25 kr, 8 frt 75 kr. Z a b: 44—45 kilogrammos, 7.50 7 frt 80 kr. 0.— frt és 0.— frt. Tengeri uj: m. m. 8 frt 20 8.30 és — frt, — kr. Köles: m. m. 7 frt 60. 7. 80 —.— és —. Paszuly (tisza fehér) méter mázsa 10 frt 25, 10 frt 75, —.— és —.— Mák: m. m. 24—25 frt. Szesz literje: nagyobb mennyiségben 38 kr, kisebb mennyiségben 37 kr.

Felelős szerkesztő: **KMETHY ISTVÁN.**Kiadó: **LÉHNERT ANTAL.**

HIRDETÉSEK.

Pályázati hirdetés.

A nyiregyházi polgári olvasó egyesületben az **udvarnokai állomás,**

az azzal egybekötött terhek és jövedelmekkel együtt, **1880. évi ápril 24-től — 1881. ápril 24-ig** terjedő évre, nyilvános árverés útján fog betöltetni, mely árverés folyó év **ápril 4-kén** délután 3 órakor fog az egyesület helyiségében megtartatni. — Ezen állomás elnyerésére a kik pályáznak óhajtanak, **20 forint** bánompénz letétele mellett árverezhetnek, felkéretnek azonban, hogy az árverés napjáig **Joszka János** egyesületi titkár urnál jelentkezzenek, hol a feltételeket is megtekinthetik, — ugyanott zárt ajánlataikat is beadhatják.

Kelt Nyiregyházán, 1880. márcz 16-kán.

Kovács Ferencz,
(33. 1—1.) olvasó egyesületi pénztárnok.ad 17
B.Gy. 1880.

Árlejtési hirdetmény.

Szabolcs megye tekintetes bizottmányi közgyűlének 1880. évi Február 24-én 17. szám alatt kelt határozatával, a Tokaj-kolozsvári utvonal Kis-Kálló községe keleti végétől Kálló Semjén községe keleti végeig terjedő 5457 folyó méter hosszú szakaszának kiépítését rendeltetvén el; a 85,472 frt 70 krra terjedő előleges költségvetés jóváhagyása mellett, ezen munkálat végrehajtásának biztosítása céljából az 1880-ik évi Márczius hó 23-ik napjának délelőtti 10 órájára Szabolcs megye székházának tanácstermében tartandó nyilvános szóbeli árlejtéssel egybekötött zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a jelzett munkálat végrehajtásának felvállalására vonatkozó, s a költség előirányzati összeg után számítandó 5%-nyi bánompénzzel ellátott, zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig Szabolcs megye alispánjához beadni annyival inkább elne mulasszák, minthogy későbbben, vagy távirati uton érkezett ajánlatok el nem fogadtatnak.

A szóbeli árlejtésben részt venni kívánók, hasonlóan a kikiáltási ár 5%-át kötelesek bánompénzzel, az árlejtést vezető hatóság kiküldött kezéhez letenni. A vállalkozó a biztosítéki összeget, a vállalati ár 10 százalékáig, a vállalat leülésétől számítandó 8 nap alatt kiegészíteni köteles.

A nevezett munkálatra vonatkozó műszaki előirányzatok s részletes föltételek, tekintetes Szabolcs megye kiadó-hivatalánál a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Nyiregyházán. 1880. február 27-én.

(31. 3—3.) **Zoltán János** alispán.

Debreczen, 1880. Nyom. a város könyvnyomdájában.

Jelentés.

Van szerencsém jelenteni **Nyiregyháza város és vidéke** n. é. közönségének, hogy e piacon, a már 52 év óta funálló s jelenleg is a legjobb állapotban levő, „**magyar koroná**”-hoz czimzett gyógyszeráramat **Dr. Lederer Manó** urnak, a gróf Forgách-házi és a n.-szalánczi vasuti állomás volt orvosának eladtam, melynek vezetését ő fiára **Lederer Ignác**z okleveles gyógyszerészre bizta.

Kifejezve a n. é. közönségnek eddig irányomba tanusított becses bizalmáért hálás köszönetemet, kérem sziveskedjék azzal a **legújabb tanmód** szerint kitűnőleg képzett utódomat is, aki tudomásom szerint fővárosokban és az **1. számú es. kir. törzskoroda** gyógyszerteráiban Bécsben egy teljes éven át művezetőként működött, megtisztelni. Nyiregyháza, 1880. márcz. 14. Teljes tisztelettel

Bydeskuthy Bertalan,
gyógyszerész.

Midőn a Nyiregyházán létező „**magyar koroná**”-hoz czimzett gyógyszerárnak megvételéről értesíteni szerencsém van, — ugy **Nyiregyháza város mint vidéke** n. é. közönségét, kérem méltóztassék elődöm iránt tanusított becses bizalmával engem is megtisztelni. — Részemről minden igyekezetem oda irányítom s legfőbb feladatomból tűzöm, hogy tanusítani kért szives bizalmukat kitűnő kiszolgálatom, a gyógyszerek eredetisége és jósága által kiérdemeljem. — Dus raktárt rendezék be **kül és belföldi** gyógyszer különlegességekből, piperézó cikkekkel, ásványvizetből, valamint készletben tartandó a legkitűnőbb hamisítatlan aszú borokat is, hogy ez által is a közkívánalomnak tegyek szolgálatot. Előnyömmül szabad legyen felemlítenem, hogy atyám **Dr. Lederer Manó ur 33 év** során nyert orvosi gyakorlata, melylyel bár már véglegesen felhagyott, mégis a gyógy mód elméleti oldalához ezután is hű maradand, s a kül- és belföldi gyógyászat vívmányait éber megfigyeléssel kíséri fogja, miből kifolyólag: minden a gyógyszerészet terére vitt és sikeres eredményt igazoló gyógyszer készítmények gyógytáramban idejekorán beszerezhetők és így a tek. orvosi karnak rendelkezésére a szenvedő emberiség javára alkalmazhatók lesznek. — Nyiregyháza, 1880. márcz. 14. Mély tisztelettel

Lederer Ignác,
gyógyszerész.
(32. 1—1.)

Neumann Herman

fűszerkereskedő

NYIREGYHÁZÁN,

a megyeház épülete alatt a „**Szabolcsi Hirlap**” kiadói hivatala mellett, Ajánlja dúsan berendezett kereskedését, a mely a rendes fűszer-árakon kívül, **ezukorral, kávéval, olasz-rizszsel, friss narancssal, valódi tokaji aszúborokkal** és mindenféle **déli gyümölcsökkel** el van látva.

A közelgő **husvét** idényre kaphatók még: **jaffai és vérbélű narancsok, friss lipitai és kárpáti túró, valódi imperiales ementháli sajtok.**

A legjutányosabb árak felől biztosítván a n. é. fogyasztó közönségeti (19. 9—7)

ELADÓ.

A felső tiszavidéki gazd. egyesület mintatalkén:

15 m. m. pignoletto tengeri à 10 forint.

100,000 darab ákác magonez à 4 frt.

Egy 2 éves

mezőhegyesi tenyészbika.

Nyiregyházán, 1880. márcz. 15.

Schirger Viktor,
e. m. felügyelő.
(34. — 2—1.)